

Поштанска маркица поводом 800 година аутокефалности СПЦ

Пошта Србије, у сарадњи са Музејем СПЦ у Београду, објављује пригодно филателистичко издање, придружујући се обележавању 800 година аутокефалности српске цркве, стечене 1219. године у Никеји, најавило је то предузеће. Мотив на поштанском блоку је манастир Жича и Свети Сава, детаљ фреске из манастира Милешева, а уметничку обраду обезбедила је академски сликар “Србијамарке” Анамари Бањац. Пригодно издање “800 година аутокефалности Српске Цркве” садржи поштански блок са перфорираном марком, коверат првог дана (ФДЦ) и пригодан жиг.

Растко Немањић – у монаштву Сава, најмлађи син великог жупана свих српских земаља, Стефана Немање, имао је предсудну улогу за добијање самосталности Српске Православне Цркве.

Напустивши управу облашћу Хум, око 1191. године, замонашио се на Светој Гори, где је 1197. сачекао оца, тада већ монаха Симеона. Пошто су обновили запустели манастир Хиландар, наговештен је даљи развој српског црквеног питања. После смрти Симеона у Хиландару (1199.), Сава се са очевим моштима враћа у Србију у студеничку Лавру – место покоја Преподобног – да измири завађену браћу. На Светој Гори и у Студеници, где је био игуман од

1206. до 1217. године, Сава посвећено ради на постављању темеља Српске Цркве оснивањем манастира, писањем типика, устројавањем поретка монашког и богослужбеног живота, као и превођењем и кодификацијом богатог византијског писаног црквено-правног наслеђа.

Српска Црква постаје у потпуности независна тек након што је Сава 1219. године у Никеји благовољењем византијског цара Теодора Првог Ласкариса и благословом патријарха Манојла Харитопула Сарантена посвећен за првог архиепископа свих српских и поморских земаља. Овај догађај представља прекретницу у историји српског народа од предсудног значаја за даље просвећење, уређење друштва и изграђивање културног и духовног живота Срба.

Стекавши право да самостално посвећује архијереје и свештенство, под Савином управом, Црква оснива нове епархије. У манастиру Жичи, средишту архиепископије, Сава крунише свог брата Стефана Првовенчаног за краља и посвећује епископе Хума, Зете, Хвосна, Будимља, Дабра, Моравице, Топлице, Рашке, Призрена и Липљана. Номоканоном Светог Саве, првим правним кодексом Српске Цркве и врховним законом државе, написаним око 1220. године, Србија постаје правна држава вођена начелом сагласја световне и духовне власти.

slovoljubve.com